

?

(שני פסלים)

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ז', עמ' 238-239
תרגום: אורי אורלב

בפריס, בתערוכת האמנויות הולדות, הצגו שני פסלים קבוצתיים של פסל אלמוני. הפסל הראשון הציג אשה אוהדת פגיון בגדה המורמת ומכוננת אותו לחזהו של היילד. מעיני האשה נשקפת נחישות פראית, בעיני היילד הקטן מצטיירת תחנה אלמת וחרדה. הפסל הזה נשא את השם המסתורי "אהבת אם".

הפסל השני היה פסל של אשה המחבקת תינוק ומעטיחה עליו נשיקות חמות. גם הפסל הזה נשא שם מסתורי: "פושעת".

הפסל האלמוני התפרסם בן-לילה: היו שהעלו על נס את תליסתו המיחדת את אהבת האם, אחרים לעגו לאקסצנטריות של הרעיון.

"בבית רעב", כתב מבקר, "האב בבית הסהר; צלו הקודר של העתיד רובץ פענו עולות מעל ראשו של היילד והנה האם הגבורה החליטה לשחררו מסבל וכלמה". וכו'.

לעמת זאת כתב מבקר אחר: "אמנים צעירים מנסים להמם את הצבור חסר הבקרת, הרוודף אחרי סנסציות, באקטים זולים כדי לכסות על הבנאליות של רעיונותיהם ועל דמיונם העקר", וכו'.

שני המבקרים חרפו וגדפו זה את זה במשך חמישה גמים...

עובד התערוכה טעה כשהדביק את פתקי ההסבר והלך את שמות שני הפסלים.

לטעות זה דבר אנושי.

